

Prefață

A împărtăși din cunoașterea pe care o acumulezi la un anumit moment al existenței umane este, din perspectivă personală, una dintre formele pe care IUBIREA față de semenii o poate căpăta. Cu fiecare nouă apariție editorială, ce vede lumina sub penelul autoarei, aceasta îmbrățișează fiecare cititor cu iubirea menționată anterior și-i oferă posibilitatea de a vedea viața dintr-un punct de vedere sănătos pentru suflet, minte și spirit.

Când autoarea mi-a propus să-i scriu prefața acestei cărți, titlul și implicațiile acestuia în planul conștiinței cuantice mi-au dictat răspunsul pozitiv. Mai mult decât atât, o primă citire a acestuia, *Din vorbele de duh ale străbunilor și fluxurile de conștiință cuantică*, m-a teleportat în perioada copilăriei mici personale, alături de zâmbetul și înțelepciunea bunicilor mei. Și fiecare dintre dumneavoastră, cititorii, veți face aceeași călătorie în copilăria proprie prin vorbe de duh precum: „vede paiul din ochiul altuia și nu vede bârna din ochiul său”, „pomul se cunoaște după fructe, omul după fapte”, sau „gând la gând cu bucurie”.

Având aceeași structură dragă autoarei, aflată sub semnificația și amprenta cifrei șapte, cartea nu doar ne aduce în atenție ritualuri străbune, vorbe de duh,

proverbe, sau cugetări, ci ne prezintă și evoluția de la forma sub care au apărut inițial până la explicarea lor din punct de vedere al conștiinței cuatice și al influenței lor asupra vieții umane.

Unii dintre noi ne-am putea interoga asupra conexiunii dintre vorbele de duh și îmbunătățirea vieții. Astfel, autoarea surprinde, într-o manieră absolut iluminatoare, faptul că amintirea sau citirea conștientă a unui proverb ne aduce în prezent și în ipostaza de a conștientiza experiența pe care o trăim în momentul respectiv și de a ne schimba realitatea, în consecință. Cum este, totuși, posibil? Răspunsul se centrează pe ideea conform căreia o vorbă de duh este asemeni unei comori ce a rezistat timpului și s-a îmbrăcat în energia adevărului suprem și a înțelepciunii ancestrale.

Mulți dintre noi au citit proverbe de-a lungul timpului, fără a le interpreta prin prisma psihologiei cuantice și a fluxurilor de conștiință cuantică care sunt deschise și fără a înțelege ce se petrece la nivel mental. În acest sens, autoarea dedică un întreg capitol acestui aspect și explică cum ne pot ajuta proverbele să accedem spre nivele superioare de evoluție spirituală și spre fluxuri de conștiință superioară.

De exemplu, accepțiunea cuantică a proverbului „*cine dă, nu uită, uită cine ia*” se referă la bucățița de energie, iubire și lumină pe care o dăruiești din tine simultan cu ceea ce oferi material sau ca suport spiritual, astfel încât

Este imposibil să uiți. Cel care primește, poate să uite ușor pentru că nu a dăruit nimic din interioriul lui energetic. Un alt exemplu relevant include proverbul „*dar din dar se face raiul*” și faptul că acesta ne permite să activăm starea de bucurie deplină și de iubire necondiționată, întrucât cel care primește, se bucură și se îmbogățește, iar cel care dăruiește, se bucură pentru bucuria celuilalt. Ce poate fi mai frumos, bun și adevărat în existența noastră pământească decât să manifestăm emoția pură de bucurie atât în interiorul nostru, cât și să o stimulăm semenilor noștri pentru ca aceștia să accedă spre nivele superioare de evoluție. Nu mai puțin interesantă este interpretarea proverbului „*omul e măsura tuturor lucrurilor*” care, asemeni altor maxime, invită la trăirea în prezent și la ideea că omul, din moment ce se află pe o frecvență înaltă, atrage oameni, situații sau evenimente de aceeași frecvență înaltă. Cu siguranță ați avut parte de astfel de experiențe de a atrage în viața dumneavoastră, ca un magnet, oameni cu care să rezonați, exact ca în esența proverbului „*prietenul bun e ca o pungă cu bani*”. Astfel, prin cele patruzeci și opt de proverbe românești interpretate la nivel cuantic autoarea ne invită să medităm asupra profunzimii mesajului transmis de acestea și să conștientizăm puterea cuvintelor pe care le folosim în comunicarea noastră interrelațională. Fiecare proverb amintit de autoare ne oferă un excelent prilej de auto-cunoaștere superioară („*spune-mi cu cine te aduni, ca*

să-ți spun cine ești”) și de înțelegere mult mai bună a reacțiilor comportamentale a celor din jurul nostru („vorba dulce mult aduce”).

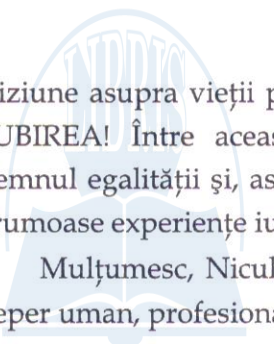
Autoarea nu se limitează doar la interpretarea cuantică a proverbelor românești, ci și la vorbele de duh de origine biblică precum „*cine sapă groapa altuia, cade el în ea și piatra se întoarce peste cel ce o prăvăleşte*” (Prov. 26: 27). Din perspectivă cuantică, acest proverb sugerează faptul că orice gând, vorbă sau faptă lansate de noi în univers se întorc înapoi la noi, la creatorii lor, de-a lungul existenței noastre pământene. În fapt, fie că vine mai devreme sau mai târziu, noi primim răspunsul la propriile noastre gânduri și acțiuni. Nimic nu se întoarce la noi fără a fi generat, inițial, de creatorul din noi.

Fascinată fiind de cugetările marelui Nicolae Iorga, recent descoperite în biblioteca personală, autoarea recurge, din nou, la acea iubire menționată în partea de început a acestei prefațe, respectiv aceea de a ne împărtăși din cunoașterea acestui genial român. Răsfoind capitolul dedicat acestor cugetări, veți descoperi semnificația lor din perspectivă cuantică, precum și profunzimea gândirii Românului Iorga care spune că „*om liber e acela care n-are nevoie să spuie nicio minciună*”. Într-adevăr, libertatea individului uman nu este corelată cu nevoia de a minți pentru că „*libertatea este un atribut al divinității. Când ești liber, ai intrat în starea lui EU SUNT*”, cum menționează însăși autoarea. A fi liber înseamnă să experimentezi

bucuria de a trăi fără mască! De altfel, tot marele Iorga ne amintește că „cea mai minunată viață e aceea care niciodată nu a avut nevoie de o minune”, pentru că viața noastră este o minune, doar să avem deschiderea și curajul de a o privi ca pe o minune, fără alte expectanțe ce poartă amprenta exteriorului.

Această carte a Niculinei Gheorghită păstrează o caracteristică importantă a stilului său de scriitor, respectiv exprimarea pe înțelesul tuturor cititorilor. Chiar dacă, la o primă citire, sintagme precum *fluxuri de conștiință cuantică* par a fi de neînțeles, autoarea deține abilitatea de a aduce lumină și de a-și argumenta punctele de vedere prin exemple de experiențe trăite chiar de către ea. Astfel, mai valorizează încă un aspect important în viață: puterea exemplului!!!

Întrucât am menționat de puterea exemplului, țin să reamintesc că nimic nu este întâmplător în viață și că orice schimbare necesară în existența noastră este precedată de apariția anumitor semne. Singura noastră sarcină este să vedem aceste semne și să le interpretăm corespunzător. Acesta este și cazul întâlnirii mele cu Niculina Gheorghită, în sensul că, exact în momentul în care am fost pregătită și conștientă de nevoia de a accede spre alte niveluri de evoluție spirituală, am ales să urmez cursurile sale de dezvoltare personală. Am ales să o cunosc, să o ascult, să înțeleg cum privește ea această minune numită viață. Și am conștientizat că mă regăsesc în această

viziune asupra vieții pentru că secretul este unul singur: IUBIREA! Între această IUBIRE și DUMNEZEU este semnul egalității și, astfel, putem alege să trăim cele mai frumoase experiențe iubind!

Mulțumesc, Niculina Gheorghică, pentru că ești ca reper uman, profesional și spiritual!

Și, pe dumneavoastră, cititorii fideli ai autoarei, vă invit să vă apropiați de înțelepciunea vorbelor de duh ale strămoșilor noștri prin lectura acestei cărți!

psiholog dr. Nicoleta-Mihaela Cramaruc